

Det gigantiske danske paradoks

Danmark har det højeste skattetryk i verden. Og de offentlige budgetter i stat, regioner og kommuner bugner som aldrig før. Alligevel oplever rigtig mange borgere og ansatte i den borgernære del af den offentlige service, at der skæres ned år for år. Det er et gigantisk paradoks, som vi politikere på alle niveauer har pligt til at forholde os til.

Men først skal vi have frem i lyset, hvor de mange skatte kroner forsvinder hen. Og her støder man hurtigt på skurken: Det omsiggribende bureaukrati med tilhørende regeljungle og overadministration. På rådhusene og i fjerne statslige kontorer ansættes flere og flere højtuddannede medarbejdere - langt væk fra borgerne. Det æder en stor bid af de ressourcer, der kunne gøre mere gavn i skoler, på plejehjem, i psykiatrien og i børnehaverne - til gavn for borgerne. Dertil kommer et stort overforbrug af eksterne konsulenter, hver gang bureaukratiet skal dække sig ind under en fin rapport. Desværre er det efterhånden standardproducere i det offentlige, at chefer og politikere dækker sig ind under alverdens rapporter og analyser frem for at træffe flere beslutninger og stå til ansvar for dem. Naturligvis skal ting undersøges grundigt før man farer ud og bruger en masse penge, men tendensen med omfattende analyser og rapporter griber om sig. Det koster dyrt. Og ofte bliver beslutningerne ikke bedre af det. Tværtimod - det kan jeg selv tale med om inden for transportområdet - man behøver blot at nævne IC4 og signalprogrammet.

Tilbage til det glubske bureaukrati, der stjæler mange skatte kroner, som kunne bruges langt bedre til borgernær service. De mange veluddannede og engagerede bureaukrater vil selvsagt gerne være produktive. Det kommer der en jungle af snærende regler samt krav om alverdens indberetninger og registreringer fra medarbejdere ude i de skarpe ender ud af. Det fjerner igen fokus på service til borgerne. Men værst af alt. Det stjæler arbejdsglæden hos de hjemmehjælpere, dagplejemødre, pædagoger og skolelærere, der hellere vil lave det, som de faktisk er ansat til.

Mange politikere, inklusiv undertegnede, har i årenes løb tordnet mod bureaukrati og overflødige regler. Desværre fortsætter dette uvæsen med at vokse - næsten i al ubemærkethed - når budgetterne i stat, regioner og kommuner lægges. Det er på høje tid, at vi på tværs af partier og på alle niveauer i det offentlige sætter handling bag ordene. Markant flere ressourcer skal kanaliseres ud tæt på borgerne og der skal være langt færre snærende regler. Til gengæld skal vi lade princippet ”frihed under ansvar” præge den offentlige sektor. Så får vi mere effekt for hver eneste skattekrone og arbejdsglæden vender tilbage til de offentligt ansatte.

Jeg ser frem til et godt samarbejde med det nye byråd i Silkeborg Kommune om at løse denne udfordring. En del af udfordringen findes nemlig i lovgivningen og de mange statslige cirkulærer - det er jeg klar til at tage hårdt fat i. Opgaven med at kanalisere ressourcer fra rådhuset ud til de borgernære områder overlader jeg til byrådet. Lad os samle kræfterne om at sætte fokus på og få løst det store danske paradoks.